

Broj 2., 2015.g.

NASLOVNICA

SADRŽAJ

INTERVJU S POVODOM

KRITIKA

i. [Kazališna umjetnost](#)

i. Žeravica K. Manje bi bilo više

i. Tretinjak I. Izazovan spoj pod Prosperovim plaštom

i. [Čutura V. Život nakon smrti](#)

i. Ban M. Dostojanstveno i slavodobitno

i. Ban M. Dvostruki dobitak

i. Ban M. Povratak baleta u Osijek

i. Likovna umjetnost

i. Filmska umjetnost

MANIFESTACIJE

ESEJI

MEĐUNARODNA

SURADNJA

IZ STRUKE ZA STRUKU

Vladan Čutura

[cutura.vladan9@gmail.com](mailto:cutura.vladan9@gmail.com)

Olivier Meyrou i Stéphan Ricordel *Akrobati*, Le Monfort théâtre Pariz, redatelj Stéphan Ricordel; dramaturg Olivier Meyrou; izvedba na Desiré Central Station 2014. festivalu - 29. studenog do 5. prosinca 2014. godine u Subotici

## Život nakon smrti u umjetničkim skokovima



Olivier Meyrou i Stéphan Ricordel *Akrobati*  
Le Monfort théâtre Pariz  
izvedba na Desiré Central Station 2014. festivalu -  
29. studenog do 5. prosinca 2014., Subotica

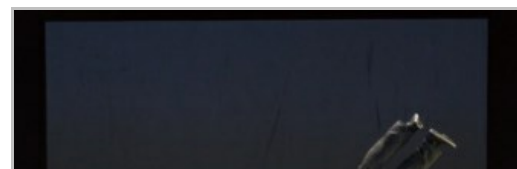
Subotički Festival suvremenog teatra Desire Central Station već nekoliko godina okuplja vrhunska imena neoavangardnog kazališta iz regije, ali i šire. Ovogodišnji, šesti po redu festival otvorila je plesno-cirkuska predstava pariškoga Le Monfort théâtra. Riječ je o audio-vizualnom spektaklu o poznatome francuskom umjetniku na trapezu Fabriceu Championu koji nakon nesreće na probi postaje tetraplegičar. Nepokretnome mu se jedino logično činilo kako je došao kraj njegove uspješne karijere, no tijekom života promijenit će se nakon što upozna dva cirkuska studenta, glumce predstave i akrobate – Alexandra Fourniera i Matiasa Pileta. Uz njegovu će pomoć, iako nepokretan, dva mlada čovjeka postati vrhunski akrobati, ali na jedan neobičan i drukčiji način. Tako nepokretan Fabrice će gotovo stvoriti novu filozofiju akrobatike o vrijednosti života i snazi želje, što će biti posljedica drukčijeg kuta gledanja na stvari i to je znanje koje će im prenositi, ali će i sam uz pomoć svojih prijatelja i učenika ostati akrobat što će dati novi smisao njegovu životu.

U vrijeme susreta dvojice mladića s nepokretnim Fabriceom, redatelj i dramaturg Olivier Meyrou snimit će film *Parade*, dokumentarac kojim će „rehabilitirati“ Fabriceovu borbu i prijateljstvo s dvama studentima cirkuskih vještina, ali će uvelike i punktirati dijelove showa. Nedugo nakon završetka filma, Fabrice umire. Međutim, ovaj show ipak nije hommage, iako se lako može takvim čini. Upravo njegova dva projektanta – Stéphane Ricordel, inscenator i Olivier Meyrou, dramaturg – to poriču: *Akrobati* su predstava koja se bavi pitanjima o životu, prijateljstvu i sjećanju na jedan drukčiji način.

Cijela je predstava zamišljena kao sedamdesetominutni show na čijem početku gledamo scene Fabriceova života iz Olivierova dokumentarca koji nas uvodi u priču o nesreći i susretu s dvojicom mladića. Križanje cirkuske umjetnosti, dokumentarca i teatra podjednako će svjedočiti povijesti prijateljstva između četiriju umjetnika. Prijateljstvo je, dakle, središnja tema ovoga projekta, ali i nešto više od toga – briga i povjerenje, dvije ključne stvari u umjetnosti akrobatike.

Tijekom cijele predstave dijalozira se između dramske prošlosti i trenutačnog razvoja dva akrobata u ovoj vještini, silnoj energiji i, na koncu, instinktu izazova. Cirkus, film, zvuk, ples, letenje zrakom, teatar, akrobacije i poezija čine neobičnu naraciju o mrtvome prijatelju i učitelju kroz vitalnost na pozornici koja svjedoči o njegovu životu i veličini. Ipak, priča se gledatelju predstavlja vrlo prikriveno, često uz pomoć dokumentarnih uradaka, glazbe ili snimki Fabriceovih riječi. U priču o pokojnome prijatelju i učitelju utkane su, dakle, i Fabriceove riječi koje obznanjuju njegov pogled na ovu cirkusku vještinu. Jedna od rečenica, koje se čuju tijekom izvedbe, jest: „U akrobatici je čovjek sasvim izgubljen. Ne postoji način da se zna što je dolje, a što gore i letiš li ili padaš.“. Ovako izrečeno iskustvo i dva akrobata na sceni čiji životi ovise o međusobnom povjerenju, čine ovu predstavu odu prijateljstvu na najmanje dvije razine jer u akrobatskoj igri preživjeti se može samo povjerenjem u partnera na sceni.

Jedan od ključnih dijelova showa, u kojemu akrobat Matias Pilet ilustrira patnju gubitka kontrole nad vlastitim tijelom kroz prve emocije očaja i Fabriceova stanja nakon što shvati da



je ostao nepokretan, u nekim se trenucima, doslovce, pretvara u akrobatski ples na granici života i smrti. Tako će se nakon prvih trenutaka odgledane predstave nametnuti zaključak kako je u pitanju predstava o filozofiji bestežinskog stanja, fluidnosti pokreta koji prkose gravitaciji, ali i hrabrosti da se čini.

Jednostavno, predstava u kojoj je preispitiavanje tjelesnog u kazališnom izrazu dovedeno do krajnjih mogućnosti. No ovdje nije riječ o gimnastičarima već o umjetnicima koji znaju snažno

prenijeti emocije. Scenografija također u ovom showu pomaže unijeti život u prostor kazališne scene: priroda se uvijek slavi na sceni koja tijekom predstave djeluje kao prostor metamorfoze. Ukratko, riječ je o veličanstvenome spektaklu koji ponekad pogađa ravno u utrobu gestama dvojice akrobata i njihove umjetnosti s onu stranu riječi. Fabrice Champion: „Želio sam biti akrobat dugo vremena, jer se bojim tišine. Tišina je smrt. Ali, ako prestanem biti akrobat, ne znam što mi drugo preostaje.“. Želeći izbjeći zamku patetike, ovaj ću tekst završit s...



Ovo djelo je dano na korištenje pod licencom [Creative Commons Imenovanje-Nekomercijalno 4.0 međunarodna](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).



Olivier Meyrou i Stéphan Ricordel Akrobati  
Le Monfort théâtre Paris  
izvedba na Desiré Central Station 2014. festivalu - 29. studenog  
do 5. prosinca 2014., Subotica